

Jak orkové získali Orsinium

napsala Menyna Gsost

anoval rok 399 třetího věku a na hoře, z níž bylo možno přehlédnout velké území mezi Menevií a Útěchou, stál velký učený soudce, arbitrátor a magistr, neochvějný ve svém prosazování zákona.

Máš na tuto zemi silný nárok, chlapče, řekl soudce. "Nebudu ti nic nalhávat. Ale tvůj konkurent má stejně silný nárok jako ty. Proto je moje profese často tak komplikovaná."

Tomu říkáš konkurent? odfrkl si lord Bolwyn a pohodil hlavou k Orkovi. Stvůra zvaná Gortwog gro-Nagorm si ho přeměřila nenávisným pohledem.

Má dostatek dokumentace, aby si mohl to území nárokovat, pokrčil rameny magistr. "A zákony naší země nedovolují rasovou diskriminaci. Kdysi jsme měli dokonce bosmerského regenta, před mnoha generacemi."

A co kdyby přišlo prase nebo kapr a vyžadovalo vlastnictví území? Mělo by zvířectvo stejná zákonná práva jako já?

Obávám se, že ano, pokud by měli správné papíry, usmál se soudce. "Zákon jasně říká, že pokud se dva uchazeči nárokuje si území se stejnými právy na ně nemohou dohodnout, je nutné uspořádat mezi nimi souboj. Ta pravidla jsou poněkud archaická, ale měl jsem příležitost je prozkoumat a domnívám se, že jsou stále v platnosti. Císařská rada souhlasí."

Co musíme udělat? zeptal se Ork hlubokým a drsným hlasem, nevyklým na jazyk Cyrodiilu.

První nárokuje si uchazeč, to jsi ty, lorde Gortwogu, si může vybrat zbroje a zbraně bojujících. Druhý nárokuje si uchazeč, to jsi ty, lorde Bowyne, si může vybrat místo. Pokud chcete, jeden nebo i oba z vás si můžete zvolit šampióna, nebo můžete bojovat sami.

Breton a Ork se na sebe zadívali a navzájem se dlouze hodnotili. Nakonec promluvil Gortwog: "Zbroj bude orčí a zbraně budou normální dlouhé ocelové meče. Žádná kouzla. Žádné čáry."

Arénou bude centrální nádvoří paláce mého bratrance lorda Beryltha v Útěše, řekl Bowyn a opovržlivě si Gortwoga přeměřil. "Nikdo z tvých soukmenovců nebude smět být svědkem boje."

A tak bylo dohodnuto. Gortwog prohlásil, že bude v souboji bojovat sám. Bowyn, který byl ještě poměrně mladý a v lepší než průměrné kondici měl dojem, že by jeho čest poskvřnilo, kdyby za sebe někoho jmenoval. Ale i tak, když týden před naplánovaným soubojem dorazil do paláce svého bratrance, pocítil potřebu cvičit. Koupil si sadu orčí zbroje a s hrůzou zjistil, že má poprvé v životě na sobě něco tak těžkého a omezujícího pohyb.

Bowyn a Berylth spolu bojovali na nádvoří. Během deseti minut však musel Bowyn přestat. Byl zarudlý v tvářích a došel mu dech v důsledku námahy, které bylo v těžké zbroji jeho tělo vystavováno. A navíc se mu nepodařilo svého bratrance ani jednou zasáhnout, ač sám byl přitom cílem několika letmých úderů.

Nevím, co mám dělat, přiznal se Bowyn při večeři. "I kdybych znal někoho, kdo by dokázal v tom zvířecím plechu bojovat, nemůžu za sebe do boje s Gortwogem poslat šampióna."

Berylth mu vyjádřil svou účast. Když služebníci odnášeli nádobí, Bowyn se postavil a na jednoho z nich ukázal: "Neřekl jsi mi, že máš ve svém domě Orka!"

Pane? zasípal postarší Ork a obrátil se k lordu Berylthovi, vyděšen, že nějak urazil ctěného hosta.

Myslíš starého Tunnera? zasmál se Berylith. "Patří k mému domu už celé věky. Chtěl bys, aby ti ukázal, jak se pohybovat v orčí zbroji?"

Chtěl byste, pane? zeptal se Tunner podlézavě.

Berylith to do té doby netušil, ale jeho služebník kdysi jezdil s legendární "prokletou legií" Vysoké skály. Nejen že věděl, jak bojovat v orčí zbroji, ale sloužil jako cvičitel ostatních Orků, než opustil kariéru bojovníka a začal dělat sluhu. Zoufalý Bowyn ho okamžitě najal jako svého trenéra.

Snažíte se příliš tvrdě, pane, řekl Ork po prvním dni v aréně. "V těžké zbroji se snadno unavíte. Klouby jsou navrženy tak, že vám umožní hýbat se jen s malou námahou. Pokud ale budete bojovat s klouby své zbroje, nezůstane vám síla na boj s nepřítelem."

Bowyn se snažil poslouchat Tunnerovy rady, ale rychle ho to přivedlo k zoufalství. A čím frustrovanější byl, tím silněji se do boje vrhal, což ho unavovalo ještě rychleji. Když chvíli odpočíval a upíjel trochu vody, promluvil si Berylith se svým služebníkem. Pokud měli nějakou naději v Bowynovo vítězství, jejich obličej je to rozhodně neprozrazovaly.

Tunner Bowyna další dva dny tvrdě cvičil, ale pak přišly narozeniny lady Elysory a Bowyn si hostinu důkladně užíval. Makový likér a husí sádlo a kohoutí prsíčka s yzopem na másle jako první chod, pečená štika, brukev a kuličky králičího masa jako druhý. Hlavní chod tvořily sekané liščí jazýčky, balomový puding s ústřičnou omáčkou a bataglirské trávy a fazole jako příloha. Cukrové smaženky a kolekyská zmrzlina na dezert. Když se pak Bowyn ztěžka zapřel do křesla, spatřil unavenýma očima, jak do komnaty vchází Gortwog a soudce.

Co tady děláš? vykřikl. "Souboj bude až za dva dny!"

Lord Gortwog mě požádal, abychom ho přesunuli na dnešní noc, řekl soudce. "Když můj vyslanec přede dvěma dny dorazil, zrovna jsi cvičil, ale promluvílo za tebe jeho lordstvo, tvůj bratranec, který za tebe souhlasil se změnou data."

Ale já nemám čas shromáždit své věrné, stěžoval si Bowyn. "A právě jsem do sebe naládoval hostinu, která by menšího muže zabila. Bratránku, jak jsi jen mohl? Proč jsi mi to neřekl?"

Mluvil jsem o tom s Tunnerem, řekl červenající se Berylith, který nebyl zvyklý lhát. "Rozhodli jsme se, že ti takové podmínky nejlépe poslouží."

Bitvu v aréně sledovala jen hrstka diváků. Bowyn přecpaný jídlem s hrůzou zjistil, že se nemůže hýbat moc rychle. K jeho překvapení ale zbroj na jeho nucenou letargii reagovala dobře, hladce se pohybovala a elegantně vyhlazovala každý jeho krok. Čím úspěšněji manévroval, tím více nechával řídit ofenzívu i obranu svou mysl, ne své tělo. Poprvé v životě Bowyn chápal, jaké to je - bojovat jako Ork.

Samozřejmě prohrál, sečtení bodů jen podtrhlo, jak vážně. Gortwog byl mistrem takových bitev. Ale Bowyn bojoval déle než tři hodiny, a až pak soudce neochotně prohlásil vítěze.

Pojmenuju tu zemi Orsinium, po zemi mých předků, prohlásil vítěz.

Bowynovou první myšlenkou bylo, že když už ho musel porazit Ork, bylo jen dobře, že bitvu nesledovali jeho přátelé a rodina. Když opouštěl nádvoří a zamířil do postele, po které toužil už na začátku večera, všiml si, že Gortwog mluví s Tunnerem. A ačkoli jazyku nerozuměl, bylo mu jasné, že se ti dva Orkové znají. A tak, ještě než Breton zalehl do postele, poslal svého služebníka pro starého Orka.

Tunnere, řekl mu laskavě. "Odpověz mi upřímně. Chtěl jsi, aby lord Gortwog zvítězil, že?"

To je pravda, řekl Tunner. "Ale neklamal jsem vás. Bojoval jste lépe, než kdybyste byl bojoval o dva dny později, pane. Nechtěl jsem, aby si král Orsinia vydobyl svou zemi bez boje."